

راهنمای های عمومی:

- این دارو برای بیماری فعلی شما تجویز شده است، لذا از مصرف آن در موارد مشابه و یا توصیه آن به دیگران، خودداری نمایید.

موارد منع مصرف:

در صورت ابتلا به هر یک از مشکلات ذیل، قبل از استفاده با پزشک خود مشورت نمایید: در صورت وجود هر گونه حساسیت نسبت به دارو یا سایر اجزای آن یا پزشک خود مشورت نمایید.

در صورت ابتلا به بیماری های یرقان کلسیاتیک یا اختلال عملکرد کبدی به علت مصرف قبلی آزیترومایسین، در مورد مصرف این دارو با پزشک خود مشورت نمایید.

مصرف در دوران بارداری و شیردهی:

آزیترومایسین در دوران بارداری زیر نظر پزشک معالج مصرف شود. هر چند آزیترومایسین به مقدار خیلی کم در شیر ترشح می شود، ولی بهتر است در دوران شیردهی زیر نظر پزشک معالج مصرف شود.

هشدارها:

-اگر در حین یا بعد از مصرف دارو دچار واکنش های حساسیتی شدید (آنژیوادم، سندرم استینوس-جانسون، راش پوستی، شوک آنافیلاکسی) شدید، دارو را قطع کرده و سریعاً به پزشک مراجعه نمایید.

-اگر در حین مصرف دارو، دچار اسهال شدید که بهبود نمی یافت، سریعاً به پزشک مراجعه نمایید. زیرا مصرف آزیترومایسین می تواند ریسک ابتلا به عفونت باکتریایی یا قارچی ثانویه را زیاد کند (مثل اسهال ناشی از کلستریدیوم دیفیسیل یا کولیت سودوممبران)

موارد احتیاط:

آزیترومایسین در افراد زیر با احتیاط مصرف شود:

- در افراد با بیماری های قلبی
- در افراد با افزایش فاصله QT قلب و سابقه آریتمی، هیپو کالمی (کاهش پتاسیم خون) اصلاح نشده، هیپومگنیزمی (کاهش منیزیم خون)
- در بیمارانی که داروهای آنتی آریتمی مصرف می کنند (کینیدین، پروکائین آمید، آمبودارون، سوتالول)

هر کپسول زیتوسیدال® حاوی ۲۵۰ میلی گرم آزیترومایسین (به صورت دی هیدرات) است که در جعبه های ۶ عددی (۱ پلیستر ۶ عددی) همراه با برگه راهنمای مصرف، داخل هر جعبه توسط شرکت داروسازی خوارزمی تولید و عرضه می شود.

موارد و مقدار مصرف:

مقدار مصرف هر دارو را پزشک معین می نماید. اما مقدار مصرف معمول این دارو به شرح ذیل است:

انسداد مزمن تنفسی ناشی از عفونت حاد باکتریایی:

بزرگسالان: دوز معمول: ۵۰۰ میلی گرم روزانه، طول درمان: ۳ روز.

یا ۵۰۰ میلی گرم روز اول به صورت تک دوز و سپس ۲۵۰ میلی گرم از روز دوم تا پنجم.

سینوزیت حاد باکتریایی:

بزرگسالان: دوز معمول: ۵۰۰ میلی گرم روزانه، طول درمان: ۳ روز.

پنومونی اکتسابی از جامعه:

بزرگسالان: ۵۰۰ میلی گرم روز اول به صورت تک دوز و سپس ۲۵۰ میلی گرم از روز دوم تا پنجم.

التهاب و عفونت گلو:

بزرگسالان: ۵۰۰ میلی گرم روز اول به صورت تک دوز و سپس ۲۵۰ میلی گرم از روز دوم تا پنجم.

عفونت های پوستی بدون عارضه:

بزرگسالان: ۵۰۰ میلی گرم روز اول به صورت تک دوز و سپس ۲۵۰ میلی گرم از روز دوم تا پنجم.

عفونت گنوکوکی رحم و دهانه رحم:

آزیترومایسین ۱ گرم به صورت تک دوز همراه با تک دوز سفتریاکسون یا سفیکسیم.

اگر بیمار به سفالوسپورین ها حساسیت داشت، آزیترومایسین ۲ گرم به صورت تک دوز مصرف شود.

زخم های ناحیه تناسلی ناشی از باکتری کلامیدیا:

بزرگسالان: ۱ گرم به صورت تک دوز.

شرایط نگهداری:

- دارو را در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتیگراد، دور از نور و رطوبت نگهداری نمایید.
- دارو را در بسته بندی اصلی خود نگهداری نمایید.
- دارو را دور از دسترس کودکان نگهداری نمایید.
- هیچ فراورده یا دارویی را از طریق فاضلاب یا زباله های خانگی دور نریزید. در مورد نحوه ی امحاء آن با دکتر داروساز مشورت نمایید. این اقدامات کمک زیادی به حفاظت محیط زیست می نماید.

ساخت شرکت داروسازی خوارزمی، تهران - ایران
تاریخ آخرین تدوین و بازبینی: خرداد ۱۳۹۸

- در افراد با سابقه میاستینی گراویس (زیرا آزیترومایسین ضعف ماهیچه را تشدید می کند)
- در افراد با اختلال عملکرد کبدی و کلیوی

تداخل های دارویی:

قبل از مصرف این دارو، چنانچه از داروهای زیر استفاده می نمایید، پزشک خود را مطلع سازید:

آمیودارون، آنوراستاتین، واکسن BCG داخل مثانه، دیگوکسین، کلشی سین، سیکلوسپورین، دابیگاتران، ایورمکتین، لووستاتین، رانولازین، سیمواستاتین، تاکرولیموس (سیستمیک و موضعی)، تیزانیدین، تیونکتان، واکسن حصبه، وین کریستین (لیپوزومال) وارفارین، کینیدین، پیموزاید، کلاریترومایسین، اریترومایسین، فلوکستین، لوفوفلوکساسین، موکسی فلوکساسین، کلرپرومازین، سیتالوپرام، تیوریدازین، سوتالول، پروکتانین آمید.

نحوه صحیح مصرف دارو:

برای کاهش عوارض گوارشی، بهتر است آزیترومایسین همراه با غذا مصرف شود.

عوارض جانبی:

هر دارو به موازات اثرات مطلوب درمانی ممکن است باعث بروز بعضی عوارض ناخواسته نیز شود. اگر چه همه این عوارض در یک فرد دیده نمی شود اما در صورت بروز آن با پزشک یا داروساز خود مشورت نمایید: خارش، راش پوستی، درد شکمی، بی اشتها، اسهال، نفخ، تهوع، اسهال، تفرغ، التهاب واژن، کاهش همانوکریت، افزایش آلوزینوفیل ها، کاهش هموگلوبین، افزایش پلاکت ها، افزایش بیلی روبین، آنژیوادم، التهاب موضعی، افزایش BUN، افزایش سطح کراتننین سرم، اسپاسم دستگاه تنفسی، افزایش یا کاهش سطح گلوکز خون، کاهش سطح شنوایی، وزوز گوش، حساسیت به نور، تپش قلب، سرگیجه، خستگی، سردرد، بی خوابی، افزایش فاصله QT قلب.

مسمومیت:

در صورت مصرف اتفاقی بیش از مقدار توصیه شده سریعاً به پزشک و یا مراکز درمانی مراجعه نمایید.

